

Nedávno jsem měl možnost navštívit v Solnici – Kvasinách paní **Soňu Klímovou-Janečkovou**, pravnučku Ing. Františka Janečka, zakladatele firmy Zbrojovka Ing. František Janeček – JAWA. Položil jsem jí několik otázek, které mne napadly při práci na knize *Zbraně JAWA (Mladá fronta, 2015)*.

Udělejme si nejdříve trochu pořádek ve vašich předcích: váš dědeček byl Ing. František Karel Janeček, pradědeček byl Ing. František, zakladatel Zbrojovky. Ten měl postupně dvě manželky. Jak to bylo s dětmi?

Děti měl tři. S první manželkou, to byla moje holandská šlechtická prababička (Johanna Carolina Strick van Linschoten, *4. 2. 1877, pozn. aut.), měl jediného syna, mého dědečka Františka Karla. Pak se ale zamiloval do své sekretářky a s ní měl ještě dvě děti, syna Marcela a dceru Dadu – Dagmar. Tato moje prateta Dagmar bohužel zemřela už v 60. letech, můj prastrýc Marcel, zaplatť pánbůh, ještě žije, a moc dobře si rozumíme.

» Zakladatel firmy Ing. František Janeček (1878–1941)

Prvorozený syn, můj dědeček František Karel (FK), měl být nástupcem zakladatele firmy Ing. Františka: byl vychováván v tomhle duchu, uměl všechny řeči, které existovaly v tehdejší vzdělaném světě a byl technicky vzdělaný, protože velmi úspěšně vystudoval strojní fakultu ČVUT. Musím říct, že to byl všestranně nadaný člověk, protože když jsem byla malá holka, našla jsem jeho výkresy, a to byla nádhera, protože byl i výtvarně

Rodina JANEČKOVÝCH

ING. JIŘÍ FENCL

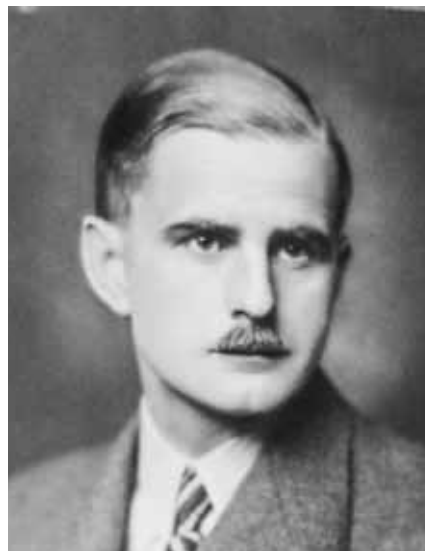
nadaný. Byl nejen velmi cíleně vzděláván, ale byl i velmi chytrý, a proto ho můj praděda poměrně záhy vybral do továrny jako svého zástupce. Spolu vymýšleli různé vynálezy a přihlašovali patenty, a to nejen vložené zbrojní, ale také z oblasti elektrotechniky, automobilů, motocyklů a tak. Dokonce už tam bylo tehdy něco, co mimořádně připomíná dnešní systém ABS.

Dědeček (FK) také strašně miloval koně, závodil v drezúře na svém koni Bobbym. A jednou, když jel na tom koni Stromovkou, uslyšel volání o pomoc. Vydal se za hlasem, zjistil, že se nějaké dámě splašil kůň, i pobodl koně, jako dobrý jezdec splašeného koně za chvíli dostihl, zastavil, uklidnil a dámě pomohl ze sedla. To byla moje babička, která pocházela ze staré pražské rodiny (Stárkův obchod s piany). A i když byl ještě na studiích, babičku si vzal. Pak už měli tetu Jindřišku a o dva roky později mého tátu Karla.

Když si dědeček (FK) koupil tohle panství (Kvasiny) a založil tu továrnu, aby mohl vyrábět automobily, udělal ho praděda (Ing. František) prokuristou ve všech svých závodech, tedy v Týnci, Brodcích i Praze. A dědeček (FK) zase ustanovil pradědu jako prokuristu tohoto svého podniku. Všechno šlo dobře až do okamžiku, kdy se nás chystali obsadit Němci. Dědeček (FK) sebral plány k jejich nejnovějšímu zbrojnímu vynálezu, protitankové pušce, a na sklonku roku 1938 odjel do Velké Británie. Po celou dobu války tam pracoval pro britské ministerstvo války a vyvíjel a zdokonaloval zbraňové systémy pod krycím jménem Littlejohn (malý Jan).

Jeho rodina tady v Čechách po celou tu dobu nevěděla, jestli vůbec žije. Němci totiž několikrát vydali komuniké, že zemřel. Když v roce 1941 zemřel praděda (Ing. František), rozhodli tehdejší ředitelé, že překloupí firmu na akciovku, aby se to lépe řídilo: vždyť vrchní velitel hlavního podniku zemřel a majitel dalšího závodu a prokurista firmy byl neznámý. V roce 1945 pak přišli komunisti a při znárodnování podle Benešových dekretů šla mezi prvními JAWA, protože to byla zbrojovka a navíc měla mraky zaměstnanců. Mezitím vyrůstal tady v Kvasinách můj táta Karel. Aby se to nepletlo, jmenoval se původně také František Karel, protože se mu ale jméno František vůbec nelíbilo, nechal si a používal dál jen jméno Karel.

» Ing. František Karel Janeček, prokurista a majitel kvasinského závodu (1904–1990)

» Soňa Klímová-Janečková